



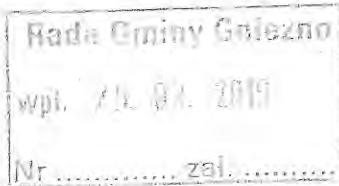
WOJEWODA WIELKOPOLSKI

KN-I.0552.21.2019.22

Załącznik № 1 do uchwały Nr IX/ /2019
Poznań, 20 marca 2019 r.

Rady Gminy Gniezno

z dnia 5 kwietnia 2019 r.



**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Poznaniu**

ul. Ratajczaka 10/12, 61-815 Poznań

za pośrednictwem: **Rady Gminy Gniezno**

Al. Reymonta 9-11, 62-200 Gniezno

Skarżący: **Wojewoda Wielkopolski**

al. Niepodległości 16/18, 61-713 Poznań
reprezentowany przez

radcę prawnego Magdalenę Bielawską

Strona przeciwna: **Rada Gminy Gniezno**

Gmina Gniezno

Al. Reymonta 9-11, 62-200 Gniezno

SKARGA

**na uchwałę nr XLIX/335/2018 Rady Gminy Gniezno z dnia 28 maja 2018 r.
w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego
terenów budownictwa jednorodzinnego z funkcją usługowo-produkcyjną w Piekarach,
dz. nr ewid. 121/1, 121/2, 128.**

W imieniu skarżącego w oparciu o załączone do niniejszej skargi pełnomocnictwo oraz na podstawie art. 93 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 506) **zaskarżam w części uchwałę** nr XLIX/335/2018 Rady Gminy Gniezno z dnia 28 maja 2018 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów budownictwa jednorodzinnego z funkcją usługowo-produkcyjną w Piekarach, dz. nr ewid. 121/1, 121/2, 128

i wnoszę o:

- 1) stwierdzenie nieważności zaskarżonej uchwały nr XLIX/331/2018 Rady Gminy Gniezno z dnia 28 maja 2018 r. (tj. części tekstowej planu) w części dotyczącej ustaleń odnoszących się do terenów 6MN, 1MN/U i 2MN/U oraz załącznika nr 1 do tej uchwały (tj. części graficznej planu) w części dotyczącej ustaleń odnoszących się do terenów 6MN, 1MN/U i 2MN/U – ze względu na istotne naruszenie prawa;
- 2) zasądzenie od strony przeciwnej na rzecz skarżącego kosztów postępowania sądowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Uchwale zarzucam istotne naruszenie art. 20 ust. 1 w zw. z art. 9 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1945 ze zm.), zwanej dalej „ustawą”.

UZASADNIENIE

Na sesji w dniu 28 maja 2018 r. Rada Gminy Gniezno podjęła uchwałę nr XLIX/335/2018 w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów budownictwa jednorodzinnego z funkcją usługowo-produkcyjną w Piekarach, dz. nr ewid. 121/1, 121/2, 128, zwaną dalej „uchwałą” lub „planem”.

Uchwała wpłynęła do Wojewody Wielkopolskiego w dniu 1 czerwca 2018 r.

Jako podstawę prawną uchwały powołano: art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1875 ze zm.) i art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1073 ze zm.).

Dowód: uchwała nr XLIX/335/2018 Rady Gminy Gniezno z dnia 28 maja 2018 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów budownictwa jednorodzinnego z funkcją usługowo-produkcyjną w Piekarach, dz. nr ewid. 121/1, 121/2, 128 wraz z przednią stroną koperty, w której uchwała została doręczona

Dokonując oceny legalności przedłożonej do oceny uchwały, w odniesieniu do zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, skarżący stwierdził, co następuje:

Zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy plan miejscowy uchwała rada gminy, po stwierdzeniu, że nie narusza on ustaleń studium.

Mając powyższe na względzie, stwierdzić należy, że ustalenia planu w zakresie parametrów i wskaźników zagospodarowania terenu, tj. minimalnej powierzchni nowo wydzielanych działek i minimalnej powierzchni biologicznie czynnej dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i mieszkaniowo-usługowej, oznaczonych odpowiednio symbolami 6MN, 1MN/U i 2MN/U, naruszają ustalenia obowiązującego Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Gniezno (uchwała Nr 119/XI/2000 Rady Gminy Gniezno z dnia 28 lutego 2000 r.).

Na wyrysie z ww. studium, stanowiącym obligatoryjny element rysunku planu, tereny 6MN, 1MN/U i 2MN/U wchodzą w skład jednostki oznaczonej symbolem D – tereny dolesień, korytarze ekologiczne z dopuszczeniem zabudowy. Zgodnie z treścią pkt 3.2 pn. „Zasady określenia stref polityki przestrzennej” (str. 33 treści studium) ustala się, że na obszarach oznaczonych na rysunku STUDIUM symbolami D i OD dopuszcza się zabudowę mieszkaniową i letniskową na działkach o powierzchni min. 2000 m² pod warunkiem zalesienia min. 50% powierzchni działki.

W związku z powyższym, mając na względzie cytowane wyżej zapisy studium, należy stwierdzić, że ustalenia planu odnoszące się do południowej części terenu zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oznaczonej symbolem 6MN zawarte w § 8 ust. 1 pkt 10 (minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 40% powierzchni działki) i w § 8 ust. 1 pkt 18 (minimalna powierzchnia nowo wydzielonych działek 800 m²) oraz ustalenia odnoszące się do terenu zabudowy mieszkaniowo-usługowej oznaczonej symbolami 1MN/U i 2MN/U zawarte w § 8 ust. 2 pkt 9 (minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 30% powierzchni działki) i w § 8 ust. 2 pkt 17 (minimalna powierzchnia nowo wydzielonych działek 1000 m²) uchwały są sprzeczne z ustaleniami obowiązującego studium.

Jak podkreśla się w orzecznictwie sądów administracyjnych, stopień związania planów ustaleniami studium zależy w dużej mierze od brzmienia ustaleń studium. Plan zagospodarowania przestrzennego ma natomiast stanowić uszczegółowienie zapisów zawartych w studium, a nie ich dowolną interpretację czy wręcz całkowitą zmianę (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 19 maja 2011 r., sygn. akt II OSK 466/11).

Studium jest aktem o charakterze ogólnym, ustalenia studium nie muszą być przeniesione wprost do postanowień planu miejscowego, ale nie mogą również być ze sobą sprzeczne. Studium jest formą realizacji obowiązku prowadzenia polityki przestrzennej przez władze samorządowe i jest nie tylko aktem określającym założenia polityki przestrzennej, lecz zawiera ustalenia wiążące przy sporządzaniu planu miejscowego. Zgodnie z art. 9 ust. 4 ustawy ustalenia studium są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych. Zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy należy przyjąć, że ustalenia studium są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych i plany te nie mogą naruszać ustaleń studium (por. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 czerwca 2014 r., sygn. akt II OSK 66/13 oraz z dnia 6 grudnia 2017 r., sygn. akt II OSK 1107/16; wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 29 marca 2018 r., sygn. akt IV SA/Po 1190/17).

Powyższe stanowi istotne naruszenie przepisów art. 20 ust. 1 ustawy w odniesieniu do obowiązku stwierdzenia przez radę gminy nienaruszalności ustaleń planu względem studium. Uchwała została zatem podjęta z istotnym naruszeniem zasad sporządzania planu zagospodarowania przestrzennego, co rodzi konieczność stwierdzenia nieważności części tekstowej i graficznej planu - w zakresie wskazanym w petitum skargi. Ze względu jednak na upływ terminu określonego w art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, organ nadzoru nie może we własnym zakresie stwierdzić nieważności przedmiotowej uchwały, stąd też - w oparciu o art. 93 ust. 1 tejże ustawy - wnosi o to do Sądu.

W tym stanie rzeczy, wnioski skarżącego są uzasadnione.

Niezależnie od powyższego skarżący zauważa, że zgodnie z § 4 pkt 9 lit. a rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587, zwanego dalej „rozporządzeniem”) plan miejscowy powinien zawierać ustalenia określające klasyfikację ulic. Ponadto zgodnie z załącznikiem nr 1 do rozporządzenia, określającym „Podstawowe barwne oznaczenia graficzne i literowe dotyczące przeznaczenia terenów, które należy stosować na projekcie rysunku planu miejscowego”, tereny dróg publicznych oznacza się kolorem białym, natomiast tereny dróg wewnętrznych - kolorem jasnoszarym.

W myśl § 3 pkt 4 oraz § 8 ust. 3 uchwały na obszarze objętym planem wyznaczono tereny ciągów pieszo-jezdnymi oznaczonych symbolami 1KDx i 2KDx, przy czym na rysunku planu oznaczono je kolorem białym.

Podkreślić należy, że w § 3 pkt 3 oraz § 12 pkt 1 uchwały ustalono, że w planie wyznacza się tereny dróg publicznych klasy dojazdowej, oznaczone symbolami 1KD-D i 2KD-D. Z kolei zgodnie z art. 8 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2068 ze zm.) drogi, drogi rowerowe, parkingi oraz place przeznaczone do ruchu pojazdów, niezaliczone do żadnej z kategorii dróg publicznych i niezlokalizowane w pasie drogowym tych dróg są drogami wewnętrznymi.

Tereny ciągów pieszo-jezdnymi oznaczonych symbolami 1KDx i 2KDx, które nie zostały w treści uchwały określone jako drogi publiczne, stanowią zatem w myśl ustawy o drogach publicznych drogi wewnętrzne, które winny zostać oznaczone na rysunku planu kolorem jasnoszarym. Niemniej biorąc pod uwagę, że tereny dróg publicznych zostały wprost określone w treści uchwały, powyższe uchybienie stanowi nieistotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego.

Również na marginesie skarżący zaznacza, że w uzasadnieniu do uchwały błędnie wskazano, że na terenie objętym planem obowiązywał wcześniej plan miejscowy zatwierdzony uchwałą Nr XXIII/159/2012 Rady Gminy Gniezno z dnia 30 marca 2012 r. Zgodnie z wyjaśnieniami Wójta Gminy Gniezno przesłanymi do Wojewody Wielkopolskiego

w trakcie toczącego się postępowania nadzorczego (pismo z dnia 29 czerwca 2018 r. znak: UG.PP.6721.03.2015), na terenie objętym planem obowiązywał wcześniej miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenów budownictwa jednorodzinnego Piekary z funkcją usługowo-produkcyjną zatwierdzony uchwałą Nr IX/57/2003 Rady Gminy Gniezno z dnia 5 września 2003 r. Podkreślić należy, że zgoda na zmianę przeznaczenia gruntów rolniczych klasy III-ej na cele nierolnicze i nieleśne została udzielona na etapie prowadzonej procedury wcześniej obowiązującego planu. Odwołanie się w uzasadnieniu do błędnej sygnatury uchwały może zatem powodować wątpliwości, czy przy prowadzeniu procedury niniejszego planu spełnione zostały wymagania wynikające z art. 17 pkt 6 lit. c ustawy.

Skarżący nadmienia, że przedmiotowa uchwała została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego z dnia 30 maja 2018 r. pod poz. 4414.

RADCA PRAWNY
Pz-4463

Magdalena Bielawska

Załączniki:

- 1) uchwała nr XLIX/335/2018 Rady Gminy Gniezno z dnia 28 maja 2018 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów budownictwa jednorodzinnego z funkcją usługowo-produkcyjną w Piekarach, dz. nr ewid. 121/1, 121/2, 128 (oryginał) wraz z przednią stroną koperty, w której uchwała została doręczona (kopia poświadczona za zgodność z oryginałem),
- 2) odpis skargi,
- 3) pełnomocnictwo.